

Від головного редактора

Серед багатьох різних шляхів пізнання природи і світу важливе місце займають дистанційні аерокосмічні дослідження. З результатами цих досліджень нас знайомлять багато наукових та науково-практичних журналів, що видаються у різних країнах світу. Одним із таких журналів є електронний Український журнал дистанційного зондування Землі (УЖДЗЗ), десятиліття заснування якого ми відзначаємо цієї весни.

УЖДЗЗ висвітлює нові дані науки і практики в галузі дистанційного зондування Землі (ДЗЗ), на його сторінках оперативно наводяться результати досліджень українських та іноземних вчених, обговорюються шляхи подальшого розвитку систем спостереження Землі тощо.

Основні розділи журналу такі:

- наукові основи дистанційного зондування;
- методи збору, обробки та інтерпретації даних спостереження Землі;
- застосування даних дистанційного дослідження Землі: проблеми і завдання;
- загальні проблеми дослідження Землі з космосу.

Маю відзначити, що УЖДЗЗ – єдиний в Україні науковий журнал, цілком присвячений галузі ДЗЗ. Разом з тим, журнал є часткою міжнародного науково-видавничого простору. На сьогодні УЖДЗЗ входить до кількох агрегаторів академічних текстів: Crossref DOI, OUCI (Ukrainian Science Citation Index), ROAD (Directory of Open Access scholarly Resources), WorldCat (OCLC) та Національна бібліотека України імені В.І. Вернадського, розділ “Наукова періодика”. Усім статтям, починаючи з 8 номера журналу за 2016 рік, надається цифровий ідентифікатор об’єкта (DOI – digital object identifier), що підвищує “видимість” опублікованих наукових результатів і є вимогою сучасної політики відкритої науки. УЖДЗЗ також індексується у двох наукометричних базах: Index Copernicus International (Рис. 1) та Google Scholar (Рис. 2).

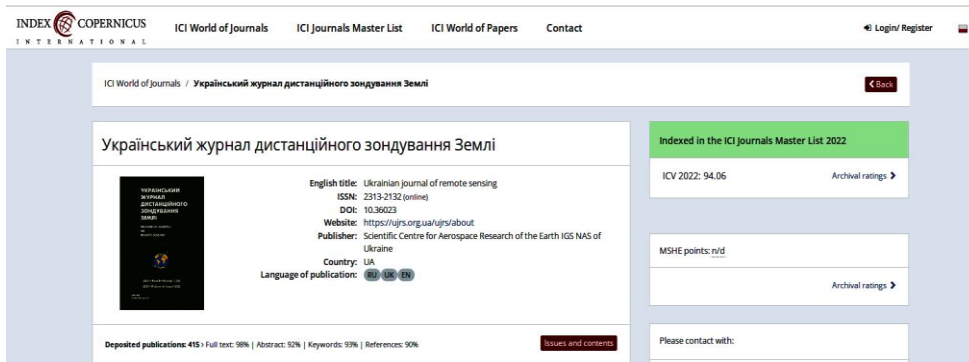

Рис. 1. Сторінка з паспорта УЖДЗЗ у базі Index Copernicus International за 2022 рік. Оцінка 94.06 балів

Рис. 2. Сторінка УЖДЗЗ у базі Google Scholar

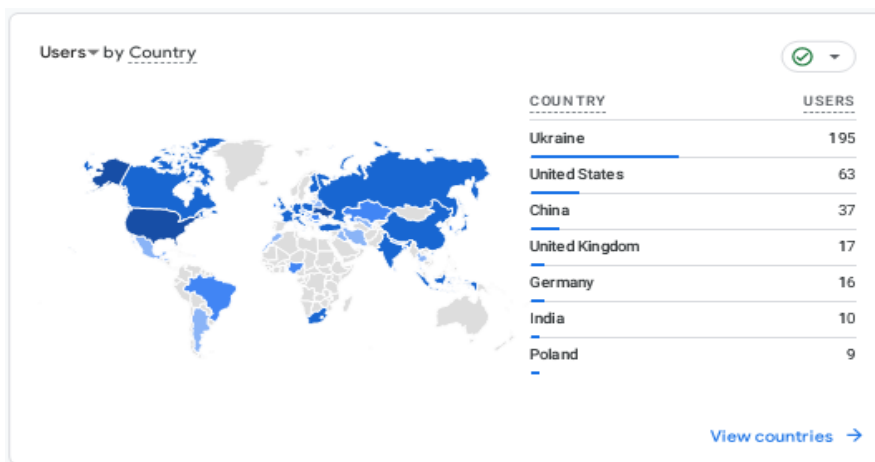
За 10 років існування журналу видано 40 номерів (журнал виходить щоквартально), опубліковано понад 740 наукових статей, авторами яких є вчені України, Франції, Китаю тощо.

Редакційна колегія – згуртований колектив науковців найвищого рангу, які є визнаними фахівцями у своїй галузі. Понад третина складу редакційної колегії – вчені з іноземних наукових установ та університетів.

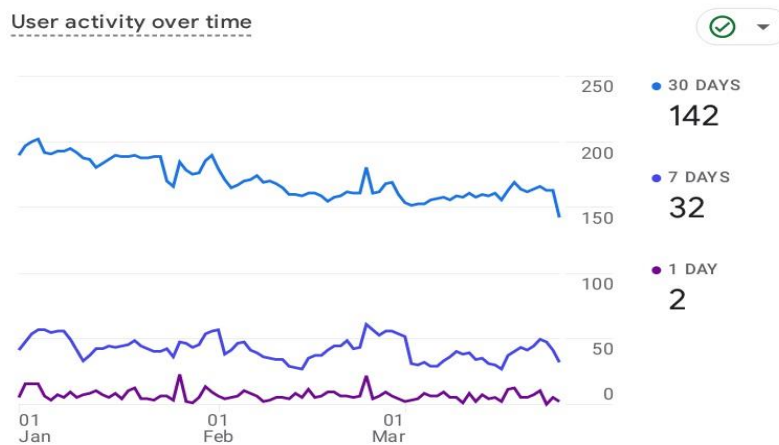
Журнал дотримується процедури подвійного “сліпого” рецензування, тобто рецензенти не знають авторів, автори не знають, хто рецензував їх статтю. Такий підхід забезпечує об’єктивність, неупередженість, що підвищує якість рецензування, а, у підсумку, якість публікації. Щороку приймають активну участь у рецензуванні 25–30 докторів і кандидатів наук, останнім часом редакція намагається розширити горизонти і залучати до рецензування закордонних колег.

Проведений редакцією моніторинг показує, що за десять років існування журналу 3 автори здобули ступінь доктора наук, 20 авторів захистили кандидатські дисертації, 6 авторів отримали ступінь доктора філософії, 9-ти авторам присуджені наукові звання. Ці факти свідчать, що УЖДЗЗ на сьогодні є не тільки релевантною платформою для висвітлення нових вагомих наукових результатів досвідчених вчених і спеціалістів, але й реально допомагає здобувачам наукових ступенів і вчених звань в оприлюдненні результатів, отриманих під час проведення дисертаційних досліджень.

Про “читабельність” журналу вченими різних країн дають уявлення вибіркові статистичні дані (Рис. 3 а, б), взяті нами з сайту Open Journal System.

а

б

Рис. 3. Аналітика з сайту Open Journal System за січень-березень 2024 року

За нашими планами, наступними кроками редакційної колегії і всього редакційного штату має стати входження УЖДЗЗ до наукометричних баз Scopus та Web of Science Core Collection, виконання повною мірою вимог Директорії журналів відкритого доступу DOAJ.

Запрошуємо колег, які працюють у галузях комп’ютерного оброблення даних дистанційного зондування Землі, аеро- та супутникового геомоніторингу, застосовують методи ДЗЗ у різних сферах загальнодержавного господарства і приватному секторі, до співробітництва!

Член-кореспондент НАН України

Михайло ПОПОВ